

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 100 stemmer.

Første næstformand (Arnth Jensen): Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Jeg gør ærede medlemmer opmærksom på, at det er min hensigt med tingets forventede samtykke at søge de under nr. 3 og 4 på dagsordenen opførte sager gennemført i folketinget i dag.

Man gik derpå til:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 377 af 12. juli 1946 om rådigheden over visse faste ejendomme, der er overgået i statens eje (skødeklausejendomme), m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 305).

Indenrigsministeren (Smørum): Hermed skal jeg tillade mig for det høje folketing at forelægge forslag til lov om ændring i lov nr. 377 af 12. juli 1946 om rådigheden over visse faste ejendomme, der er overgået i statens eje, de såkaldte skødeklausejendomme. Lovforslaget er uændret vedtaget af det andet høje ting. Ved loven af 12. juli 1946 blev der givet regler for afviklingen af de flyvepladsarealer m. v., som tyskerne havde overtaget under besættelsen, og som den danske stat efter kapitulationen var blevet ejer af. De personer, som havde måttet afstå deres ejendom, fik som hovedregel adgang til at tilbagekøbe den, men denne tilbagekøbsret kunne ophæves i det omfang, en nedlæggelse af de skabte anlæg var samfundsmæssigt uforsvarlig, og den kunne suspenderes i de tilfælde, hvor man ikke straks kunne træffe bestemmelse om en fremtidig offentlig benyttelse af anlæggene. En sådan suspension fandt sted med hensyn til tilbagekøbsretten til de flyvepladsarealer, som krigsministeriet ønsker at overtage, samt til arealer ved Hanstholm efter ønske fra ministeriet for offentlige arbejder.

Suspensionen måtte oprindeligt ikke udstrækkes udover den 31. marts 1949, men ved lov nr. 43 af 10. februar 1949 forlængedes denne frist til den 31. marts 1950. Det vil være klart, at der ikke kan træffes bestemmelse om, hvilken skæbne der skal overgå de nævnte arealer, førend den nye

forsvarsordning foreligger, eller for Hanstholm-områdets vedkommende, førend Hanstholm havns skæbne er endelig afgjort. Krigsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder har derfor henstillet, at der tilvejebringes hjemmel til yderligere suspension af retten til tilbagekøb af de pågældende ejendomme for tiden indtil 31. marts 1951.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Hækkerup: Med den begrundelse, den højtærede indenrigsminister har givet, kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Grue-Sørensen: Ved forlængelsen af denne lov om skødeklausejendomme i fjor blev lovforslaget henvist til et udvalg, som har indhentet en del oplysninger. Efter disse var der oprindeligt 1335 ejendomme med et samlet tilliggende af 14 900 ha, som berørtes af denne lov. Af disse ejendomme er langt den største part frigivet eller overgået i statens eje til militære eller andre offentlige formål. Da loven i fjor forlængedes for et år, havde man en begrundet formodning om, at når det ene år var gået, kunne den ophæves, men sådan er det jo ikke gået. Mit parti erkender de vanskeligheder, der er tilstede, og forstår forøvrigt godt den højtærede indenrigsministers bemærkninger til lovforslaget, når han siger, at der ikke kan træffes endelig bestemmelse om de tilbageværende ejendomme, før den nye forsvarsordning foreligger, eller vedrørende ejendommene i Hanstholm-området, før der er truffet bestemmelse om Hanstholm havns skæbne.

Det havde for så vidt været ønskeligt, om der i bemærkningerne til lovforslaget var givet oplysning om, hvor mange ejendomme denne lov endnu omfatter, hvor de er beliggende, og hvad slags ejendomme det er. Det kunne i alt fald godt øve nogen indflydelse på, om vi finder det rimeligt at opretholde loven, til krigsministeriet finder formen for den nye forsvarsordning, eller vi ønsker ejendommenes skæbne afgjort forinden.

Endvidere vil jeg gerne spørge den højtærede indenrigsminister, om den tilbagekøbsret til ejendommene, som de tidligere ejere har, også gælder, når det drejer sig om forpagtning, og det uanset om vedkommende er i besiddelse af en anden ejendom og så i tilknytning til den kan forpagte en af disse, eller om han ikke har nogen ejendom.